

sygn.akt I ACz 1228/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w Wydziale I Cywilnym

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSA Ewa Tkocz

Sędziowie : SA Anna Bohdziewicz

SO -del. Ewa Solecka (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 17 grudnia 2015 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku uczestnika postępowania Z. M.

o wyłączenie sędziów Sądu Rejonowego w Ż. od rozpoznania sprawy

z wniosku (...) spółki z ograniczoną

odpowiedzialnością w K.

z udziałem K. M. i Z. M.

o egzekucję

prowadzonej przez Sąd Rejonowy w Ż., sygn.akt ICo 1693/14

na skutek zażalenia uczestnika postępowania Z. M.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

z dnia 2 września 2015 r., sygn. akt ICo 76/15,

postanawia :

oddalić zażalenie.

SSO-del. Ewa Solecka SSA Ewa Tkocz SSA Anna Bohdziewicz

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej oddalił wniosek Z. M. o wyłączenie sędziów Sądu Rejonowego w Ż.: W. S., W. P., K. K., P. W., E. O., M. L., A. K. (1), R. L., D. K. (1), M. T., Z. C., K. L., J. K., O. B., K. D., A. K. (2), M. M., A. W. i D. L. od rozpoznania wymienionej wyżej sprawy.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że wniosek uzasadniony został tym, iż Sąd Rejonowy w Ż. nie wstrzymał czynności licytacyjnych, o co wnosił dłużnik Z. M., a ponadto sędziowie tego sądu współpracują z komornikiem, który prowadzi egzekucję. Powołując się na treść art.758 kpc i art. 767 kpc Sąd Okręgowy stwierdził, że przyczyną wyłączenia sędziów nie może być to, iż zgodnie z przepisami prawa są oni uprawnieni do rozpoznawania spraw egzekucyjnych

komornika działającego przy sądzie, w którym sędziowie ci orzekają. Podstawą wyłączenia sędziego nie może też być zarzut niewłaściwego prowadzenia postępowania, w tym uchybienia procesowe, które podlegają rozpoznaniu w postępowaniu odwoławczym. Wszyscy sędziowie Sądu Rejonowego w Ż. złożyli oświadczenia, z których nie wynika, aby łączyły ich z komornikiem D. K. (2) lub uczestnikami postępowania kontakty osobiste, które mogłyby prowadzić do powstania uzasadnionych wątpliwości co do ich bezstronności w sprawie. Wobec powyższego, nie zachodziły przesłanki z art. 49 kpc lub 48 kpc do uwzględnienia wniosku o wyłączenie sędziów.

Uczestnik postępowania Z. M. wniósł zażalenie na to postanowienie, wnosząc o jego zmianę przez wyłączenie sędziów, ewentualnie uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył :

Zażalenie było bezpodstawne, wobec czego podlegało oddaleniu.

Przesłanki do wyłączenia sędziego określone zostały w art. 48 kpc i art. 49 kpc. Słusznie uznał Sąd Okręgowy, że w niniejszej sprawie nie zachodzą okoliczności z żadnego z powołanych przepisów.

Treść wniosku Z. M. wskazuje na to, iż odwoływał się on do okoliczności odpowiadających regulacji art. 49 kpc, na mocy którego sąd wyłącza sędziego na jego żądanie lub na wniosek strony, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie. Istnienie szeroko rozumianej „okoliczności tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie” musi być w okolicznościach danej sprawy skonkretyzowane i uprawdopodobnione. Instytucja wyłączenia sędziego na wniosek (iudex suspectus) związana jest nie z wystąpieniem jakiegokolwiek wątpliwości co do bezstronności sędziego rozpoznającego sprawę, ale z ujawnieniem się uzasadnionych wątpliwości co do bezstronności sędziego (art. 49 kpc). Zatem o możliwości wyłączenia sędziego od rozpoznania sprawy nie decyduje samo odczucie strony co do bezstronności sędziego, ale odczucie co do tych wątpliwości musi być uzasadnione w okolicznościach danej sprawy. Ciężar uprawdopodobnienia wystąpienia takich okoliczności spoczywa na stronie wnoszącej o wyłączenie sędziego.

Prawidłowa była ocena Sądu Okręgowego, że we wniosku o wyłączenie sędziów uczestnik postępowania Z. M. okoliczności, o których wyżej, nie uprawdopodobnił.

Zarzut dotyczący oddalenia wniosku o wstrzymanie czynności egzekucyjnych nie mógł stanowić podstawy do wyłączenia sędziego, który dokonał takiego rozstrzygnięcia, a tym bardziej - innych sędziów tego samego sądu, jak chciał skarżący. W orzecznictwie i doktrynie zgodnie wskazuje się, że nie uzasadnia wyłączenia reprezentowana przez sędziego odmienna od poglądu strony ocena prawna. Zarzuty dotyczące wydanego w sprawie orzeczenia bądź opierające się na naruszeniu przepisów w toku postępowania mogą uzasadniać wniesienie środka odwoławczego, a nie wniosku o wyłączenie sędziego (vide- postanowienie SN z dnia 26 marca 1997 r., III AO 5/97, OSNP 1997, nr 24, poz. 502; postanowienie SN z dnia 8 marca 1972 r., I PZ 9/72, LEX nr 7068, postanowienie SN z dnia 20 lutego 1976 r., II CZ 8/76, LEX nr 7802, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 30 sierpnia 2013 r., IACz 1337/13, LEX nr 1363351, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 26 czerwca 2014 r., IACz 1128/14, LEX nr 1483772, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 2 lipca 2014 r., IACz 130/14, LEX nr 1433829).

Także drugi argument wniosku, dotyczący kontaktów sędziów Sądu Rejonowego w Ż. z komornikiem sądowym przy tym sądzie był bezzasadny, co słusznie stwierdził Sąd Okręgowy. Samo tylko subiektywne założenie strony, że kontakty urzędowe łączące sędziów z innymi osobami w związku z wykonywanymi przez te osoby obowiązkami zawodowymi, np. z komornikami stanowią automatycznie okoliczność budzącą wątpliwość co do bezstronności tych sędziów nie jest wystarczające, jeśli nie znajduje potwierdzenia w faktach o charakterze obiektywnym. Z. M. nie powołał się w swym wniosku na żadne konkretne okoliczności dotyczące sprecyzowanego imiennie sędziego (lub sędziów) objętych wnioskiem, które mogłyby wskazywać na istnienie przesłanki z art. 49 kpc. Czyniło to jego zarzut bezskutecznym.

W powyższym kontekście, argumentacja zażalenia, zgodnie z którą Sąd pierwszej instancji powinien był zbadać „powiązania komornika z poszczególnymi sędziami” i ustalić, ile spraw dotyczących egzekucji prowadzonych przez tego komornika nadzorowali, nie zasługiwała na aprobatę. Nie jest rzeczą Sądu rozpoznającego wniosek o wyłączenie sędziów na mocy art. 49 kpc poszukiwanie z urzędu podstaw do takiego wyłączenia. Jest to powinnością strony, o czym wyżej. Sąd natomiast orzeka w przedmiocie wniosku odnosząc się do twierdzeń i zarzutów strony; jeśli są one ogólne i nie odnoszą się do żadnych sprecyzowanych okoliczności faktycznych, Sąd nie domniemywa, ani nie szuka „na ślepo” czegoś, co mogłoby postulat uzasadnić, zastępując w tym stronę.

Wobec powyższego, zaskarżone postanowienie uznać należy za trafne, stanowiące wynik prawidłowych ustaleń i zastosowania przez Sąd pierwszej instancji przepisów prawa.

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji, oddalając zażalenie na mocy art. 385 kpc w zw. z art.397 § 2 kpc.

SSO-del. Ewa Solecka SSA Ewa Tkocz SSA Anna Bohdziewicz